

יושב הארץ הפנעני. הוה"י
 היו"ה ההי"ו - מקורם הוה"י
 וכל זה איננו שנה לי, הוה"ה המר
 ומרננו והנה הוא, ההי"ו עירה
 ולשרקה בני אתנו, היה"ו הוה"ה
 ההו"ל, היה"ו ליהו"ה אתי
 ונרוממה שמו, הוה"ה הנה יד
 יהוה הוה"ה, ההי"ו וצדקה תהיה
 לנו פי.

וכל הפסוקים שבאים ההי"ו"ת
 הללו בראשי אותיות או בסופי
 אותיות, בין מן התורה, בין מן
 הנביאים, בין מן הפתובים, יכול
 לנקד אותם בנקודיהם, אף כף
 כל ההי"ו"ת שבאות משלש
 אותיות, נקדה שלהם בפסוקים,
 כמו ידה מקורו: פי יהו"ה יהיה
 בכסלף. ויש שמנקד אותם
 מראשי תבות להוה"ה שבסופי
 תבות, ואם הוה"ה בראשי תבות
 - הנקוד שלו בסופי התבות. ויש
 נקוד בסוד אחר כמו זה: יהו"ה
 מלף יהו"ה מלף יהו"ה ימלף,
 השמות למעלה, הנקודות שלהם
 פתובות פתחיהם.

ארבעה שמות תלויים מכל שם
 ושם, ועליהם נאמר וקרא זה -
 כנגד שתיים עשרה פני שלש
 החיות, אל זה - שתיים עשרה
 פנפי שלש החיות, ועל כלם פני
 אדם, ותפלין הוא פני אדם,
 ציצית פני החיות וכנפי החיות,
 ופרשוהו רבתינו, שם בן שתיים
 עשרה - כל היודעו והזהיר בו,
 כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו
 יו"ד ה"י וא"ו ה"י. כל י' הוא
 פני יהו"ה, א' ודמות פניהם פני
 אדם. כאן בשם הזה הסוד של
 תפלין וציצית.

פרעה (בראשית יב טו) והו"ה, והה"י? ודבש היום
 הנה יהו"ה (דברים כו טו), ויה"ה וירא יושב
 הארץ הפנעני (בראשית נ טו). הוה"י היו"ה ההי"ו
 מקורא דלהון, הוה"י? וכל זה איננו שנה
 לי (אסתר ה יג), הוה"ה המר ומרננו והנה
 הוא (ויקרא כו לג), ההי"ו עירה ולשרקה בני
 אתנו (בראשית מט יא), היה"ו הוה"ה ההו"ל, היה"ו
 ליהו"ה אתי ונרוממה שמו (תהלים לד ד), הוה"ה
 הנה יד יהוה הוה"ה (שמות ט ג), ההי"ו? (דברים ו
 כה) וצדקה תהיה לנו פי.

וכל קראין דקא אתיין הויין אלין בראשי
 אתוון, או בסופי אתוון, בין מן התורה
 בין מן הנביאים בין מן הפתובים, יכול
 לנקדא לון בנקודיהו, אוף הכי כל הוויין
 דקא אתיין מתלת אתוון, נקודה דלהון
 בקראין, כגון ידה מקורא דיליה פי יהו"ה
 יהי"ה בכסלף (משלי ג כו), ואית דנקיד לון
 מראשי תיבין להוה"ה דבסופי תיבין, ואם
 הוה"ה בראשי תיבות נקודא דיליה בסופי
 תיבין. ואית נקודה ברזא אחרא (ד' טו)
 ו"ו פגוונא דא, יהו"ה מלף יהו"ה מלף
 יהו"ה ימלף, שמקן לעילא, נקודאן דלהון
 פתיבין דתחותיהו.

ארבע שמקן תליין מכל שמא ושמא,
 ועלייהו אתמר וקרא זה (ישעיהו ו
 ב) לקבל י"ב אנפין דתלת חיוון, אל זה י"ב
 גדפין דתלת חיוון, ועל פלהו פני אדם,
 ותפלין הוא פני אדם, ציצית פני חיוון וגדפי
 חיוון, ואוקמוהו רבנן שם בן י"ב כל היודעו
 והזהיר בו כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו
 יו"ד ה"י וא"ו ה"י, כל י' איהו אנפוי

יהו"ה, א' ודמות פניהם פני אדם (יחזקאל א ט), הכא בהאי שמא רזא
 דתפלין וציצית.